

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8245/2025
25.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Марко Минић из ..., против противника предлагача „Коридори Србије“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник адвокат Драгана Николић Јовановић из ..., ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 1609/24 од 09.01.2025. године, у седници одржаној 25.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 1609/24 од 09.01.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Крушевцу Гж 1609/24 од 09.01.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крушевцу Р1 92/21 од 15.11.2023. године ставом првим изреке, утврђена је накнада за изузето грађевинско земљиште уписано у лист непокрености бр. .. КО ... и то за део катастарских парцела наведених у овом ставу изреке у површинама означеним у изреци у износу од 621.600,00 динара и накнада за биљне културе на експроприсано земљиште у износу од 35.204,08 динара. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да на име накнаде за предметне парцеле и накнаде за биљне културе на експроприсаном земљишту ближе описаним у ставу првом изреке решења исплати укупан износ предлагачу од 1.362.824,08 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је противник предлагача да на име накнаде ванпарничних трошкова исплати предлагачу износ од 202.875,00 динара.

Решењем Вишег суда у Крушевцу Гж 1609/24 од 09.01.2025. године одбијене су као неосноване жалбе предлагача и противника предлагача и потврђено првостепено решење.

Против наведеног правноснажног решења донетог у другом степену, предлагач је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права,

позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, која се на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку сходно примењује.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији предлагача као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23 – други закон) у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд налази да не постоје разлози за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Побијаним другостепеним решењем одлучено је о накнади за земљиште, експроприсано решењем о експропријацији од 19.01.2021. године, ради изградње дела ауто-пута Е-761, Појате-Прелина, деоница Појате – Крушевац, као и о накнади за биљне засаде. Висина накнаде за изузето земљиште одређена је на основу налаза вештака грађевинске струке, док је висина накнаде за биљне засаде утврђена на основу процене дате у управном поступку, коју је у овом поступку предлагач прихватио.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин одлучивања, Врховни суд је оценио да је побијано решење у складу са праксом ревизијског суда и правним схватањем израженим у одлукама Врховног суда и Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, у ситуацији када је пренамена предметног земљишта из пољопривредног у грађевинско земљиште, извршена Одлуком Скупштине града о обухватању земљишта на основу Генералног урбанистичког плана Крушевца 2025 („Службени лист Града Крушевца“, бр. 9/16), а да основ за то представља Уредба Владе РС („Службени гласник РС“, бр. 98/13). Ступањем на снагу планског акта пре доношења решења о експропријацији земљишта у својини предлагача, извршена је промена намена предметне парцеле из пољопривредног у грађевинско земљиште. Од тог дана предлагач остварује сва права власника на грађевинском земљишту, што значи да има право на накнаду за експроприсано земљиште према тржишној цени грађевинског земљишта, без обзира на то што орган надлежан за упис непокретности и права на њима није спровео ту промену у катастру непокретности. Са наведеним у вези, о посебној ревизији предлагача није потребно одлучити ради уједначавања судске праксе, разматрања правних питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана, односно потребе за новим тумачењем права у смислу одредбе члана 404. ЗПП.

Није потребно ни ново тумачење члана 42. Закона о експропријацији, јер према ставу 2. наведеног члана процену тржишне цене пољопривредног и грађевинског земљишта врши орган надлежан за утврђивање пореза за пренос апсолутних права на непокретностима, али то не значи да се висина накнаде не може одређивати и другим доказним средствима, имајући у виду одредбу члана 136. Закона о ванпарничном поступку. Без утицаја на другачије одлучивање су наводи ревидента којим оспорава ваљаност налаза судског вештака грађевинске струке будући да се на тај начин заправо оспорава правилност у потпуности утврђеног чињеничног стања, а што није законски разлог за изјављивање посебне ревизије.

Ревизија предлагача није дозвољена ни на основу члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку у вези члана 403. став 3. ЗПП јер је висина одређене накнаде нижа од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан исплате.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 420. став 1. и 6. ЗПП и чланова 27. став 2. и 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић